

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 909/2015
22.10.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Г., због кривичног дела недозвољено ношење оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 2. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Г., адвоката С.М., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу К 117/14 од 12.02.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 309/15 од 19.05.2015. године, у седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП, дана 22.10.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Г. поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу К 117/14 од 12.02.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 309/15 од 19.05.2015. године у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу К 117/14 од 12.02.2015. године, окривљени М.Г. оглашен је кривим због кривичног дела недозвољено ношење оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 2. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и за кривично дело прикривање из члана 221. став 4. у вези става 1. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од десет месеци, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године и два месеца, у коју се урачунава време проведено у притвору од 19.07.2012. до 12.10.2012. године. Окривљени је обавезан да у корист буџетских средстава суда уплати на име паушала износ од 10.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, као и да у корист буџетских средстава надокнади трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити накнадно посебним решењем. Окривљени је обавезан да заједно са окривљенима Б.Д., Н.Л. и Д.Л., на име накнаде штете солидарно исплати Компанији „Д. о.“ АДО Б., износ од 3.600.000,00 динара, а златари „М.“ износ од 2.613.540,00 динара, у року од 90 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, а за већи износ од досуђеног оштећена Златара „М.“ је упућена на парницу.

Пресудом Апелациног суда у Крагујевцу Кж1 309/15 од 19.05.2015. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног М.Г., а првостепена пресуда је потврђена.

Против ових пресуда бранилац окривљеног М.Г., адвокат С.М., благовремено је поднела захтев за заштиту законитости због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и делимично преиначи првостепену пресуду (у ставу 1. изреке), и другостепену пресуду, тако што ће окривљеног на основу члана 423. став 1. тачка 1) ЗКП, ослободити од оптужбе за кривично дело недозвољено ношење оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 2. КЗ, или да исте укине и предмет врати на поновно суђење првостепеном суду.

Врховни касациони суд је доставио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу кога није обавестио о седници већа, као ни браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, па је одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета са пресудом против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је по оцени навода у захтеву, нашао:

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости указује да је према законском опису кривичног дела недозвољено ношење оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 2. Кривичног законика, за које је окривљени оглашен кривим правноснажном пресудом, радња извршења дела неовлашћено ношење оружја, при чему се као предмет извршења дела из става 2. тог члана означавају ватрено оружје и муниција чије држање грађанима није дозвољено. Бранилац такође указује да је у смислу члана 2. Закона о оружју и муницији ватрено оружје оно које избацује пројектил потиском барута или других гасова насталих као производ сагоревања погонске материје, а да предметни пиштољ у стању у каквом је од окривљеног одузет и у каквом је био док га је окривљени носио – са неисправном ударном иглом (што је назначено и у изреци првостепене пресуде), не испуњава услове из члана 2. Закона о оружју и муницији, што према наводима захтева, указује да дело за које је окривљени оптужен по закону није кривично дело, па је следствено томе правноснажном пресудом на штету окривљеног повређен Кривични закон из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Изнете наводе захтева браниоца окривљеног Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Ово стога, јер из чињеница и околности назначених у ставу 1. изреке првостепене пресуде, произлазе сва законска обележја кривичног дела недозвољено ношење оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 2. Кривичног законика.

Према одредби члана 2. став 1. Закона о оружју и муницији под оружјем се између осталог, подразумева свака направа израђена, односно намењена за избацивање пројектила, тако да, с обзиром на чињенични опис радње извршења дела, нижестепени судови правилно закључују да предметни пиштољ, без обзира на тренутну неисправност, има својство оружја будући да се радило о недостатку мањег обима који није у битном утицао на његову функционалну исправност, због

чега се наведени пиштољ лако могао довести у стање да се из њега испали метак, па су стога напред изнети захтеви браниоца окривљеног оцењени као неосновани.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд налази да се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног правноснажна пресуда неосновано побија због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Што се тиче навода захтева браниоца окривљеног да у погледу другог предмета извршења кривичног дела недозвољено ношење оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 2. КЗ – муниције, нижестепене пресуде не садрже податке о којој врсти муниције се ради, нити је наведено њено бројчано стање, због чега је према ставу браниоца нејасно која је то муниција за коју је окривљени оглашен кривим, Врховни касациони суд налази да се истима указује да је изрека првостепене пресуде неразумљива, што представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11) ЗКП, која у смислу члана 485. став 4. ЗКП, није разлог због којег окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек, па је захтев браниоца окривљеног у овом делу оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа - судија
Бата Цветковић,с.р.